DEVRİMCİ METAL-İŞ
BASIN AJANSI

DEVRİMCİ İŞÇİLER, FAŞİZME KARŞI GÖREV BAŞINA!

İşçi haklarına yönelen saldırılara karşı direnelim

İMF'den OECD'ye, AET'den ABD'ye kadar uzanan bağımlılık zinciri yeni yeni halkalarda düğümleniyor. Yeni kölelik anlaşmaları peşpeşe imzalanıyor.

İMF BUYURUYOR, Yeni MC;

— Zamlar, devalüasyonlar yapıyor,
— Taban fiyatlarını düşük tutuyor,
— Ücretler donduruluyor,
— Eşel - Mobil sistemi ile Toplu İş Sözleşme düzenini ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Kim ki bunlara boyun eğmezse «burnu sürtülecek» deniyor. Hergün onlarca insan sokak ortasında katlediliyor, evi - işyeri tahrip ediliyor, işkence tezgahlarında katlediliyor - sakat bırakılıyor.

Yeni baskı yasaları ile demokratik kitle örgütleri kapatılıyor veya çalışamaz hale getiriliyor. Emekçi halkın tüm örgütleri dağıtılmaya çalışılıyor. Kısacası tüm halk güçlerine yönelik faşist saldırı ve katliamlar gün geçtikçe yoğunlaşarak sürüyor ve emekçi halk teslim alınmaya çalışılıyor.

İşverenler peşpeşe istekler öne sürüyorlar, «sendikalar denetlensin», «kıdem tazminatları sınırlandırılsın» ve her işkolunda tek ve mecburi sendikacılığı hakim kılmak için «sendika enflasyonuna son verilsin». BUNUN ANLAMI: İŞÇİ SINIFI TESLİM ALINSIN VE FAŞİST SENDİKACILIĞA GEÇİLSİN, demektir.

Bunun için değil midir ki, ilerici devrimci sendikalara yönelen saldırılar, baskılar artıyor. Yöneticileri tek tek tutuklanıyor, gözaltına alınıyor. İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıslar yasaklanıyor. 15 - 16 Haziranlarda olağanüstü önlemlere başvuruluyor. İşçi sınıfına siyaset yapma yasağı konulmak isteniyor.

İşçi sınıfını teslim almaya yönelik saldırılar, açıkça devlet eliyle sürdürülmektedir. Eski Mess Başkanı, şimdi ise «gölge Başbakan» Turgut ÖZAL, bu tesbitimizi işverenlere gönderdiği genelgede adeta isbatlarcasına;

— Sözleşmelere ek mükellefiyetler getirilmeyecek,
— Sözleşme süresi iki yıldan az olmayacak,
— Haftalık çalışma süreleri azaltılmayacak, direktiflerini iletiyor.

Bu genelgenin devamında ise, işverenlerin işçi sendikalarına karşı daha «güçlü» olabilmeleri için tek bir çatı altında (kendi) sendikalarında örgütlenmeleri istenmektedir. Yani, Devlet eliyle yürütülen işverenler politikası, işçi sınıfını daha çok ezmek, daha çok sömürmek kısacası köleleştirmek değilmidir. Ama işverenlere, hakim sınıflara sorarsanız; «Yasalar önünde işçi ve işveren sendikaları aynı haklara sahiptir». Her ikisi de yasal ve demokratik kuruluşlardır!

İŞÇİ ARKADAŞ!

Bu çok yönlü saldırılara ve yeni yeni dayatmalara, insanlık onuruna yakışmayan işkencelere, faşizme, zama, zulme karşı tek şey, DİRENMEK'tir. Bunun bilincinde olan tüm devrimci işçiler, Mess ve benzeri işveren örgütlerinin yalan ve demogojilerini açığa çıkararak, işçi sınıfını layık olduğu yere getirmek için GÖREV BAŞINA!

Bu tutuklamalar, bu baskılar, bu zulüm ve işkenceler mücadelemizi engelleyemez

İşverenlerin istemleri doğrultusunda hareket eden yeni MC saldırılarını, sendikaları kapatmaya, sendika yöneticilerini gerekçesiz olarak gözaltına alıp, işkencelerle çeşitli suçlar yükleyip, tutuklamaya kadar götürmüştür.

Sendikamızın Genel Başkanı ve Genel Saymanı gerekçesiz olarak gözaltına alınmış, işkencelerle çeşitli suçlamalar yöneltilerek tutuklanmışlardır.

Ülkemizde gözaltına alınanlara işkence yapıldığı uluslararası kuruluşlar tarafından tespit edilip, incelemeler yapılırken, hergün işkenceden ölen insanlarımızın günlük basında yer aldığı ortadayken, Başbakan «bana işkence yapılıyor dedirtemezsiniz», «Türkiye, insan hakları evrensel beyannamesindeki bütün maddelere katılmamaktadır» diyebilmektedir. Başbakan bu dedikleriyle, ülkemizde demokrasi olmadığını belirtmektedir. Ve bu beyannameye uymayan dünyada 6 ülke vardır. Bunların hepsi de faşizm'le yönetilmektedirler. İşte başbakanın bu sözleriyle 6 ülkeden bir tanesinin de Türkiye olduğunu açıkça söylemektedir.

Yöneticilerimize de işkence yapılmıştır. Genel Başkanımız yakın bir zamanda ameliyat olmuştu, gözaltı süresi içinde yapılan işkence sonucunda ameliyatı patlamıştır. Bu koşular altında yapmadıkları, işlemedikleri suçlar yüklenerek tutuklanmışlardır

Özellikle tutuklamaların sendikamızın AEG - ETİ ve KAVEL'deki yetki mücadelesi verdiği, toplu sözlşme dönemine girdiği zamana dek gelmesi, tesadüfi olmadığını ve belli amaçlar taşıdığını göstermektedir.

Genelde Devrimci sendikalar, özelde sendikamıza yönelen bu saldırılar, devrimci sendikaları işlemez duruma düşürmek, tek tip faşist sendikacılığı uygulayabilmek, işçileri sessiz köleler durumuna getirmek, baskı ve zulümlerini daha rahat yapabilmek ve sömürülerini alabildiğine arttırarak devam ettirmek amaçlarını taşımaktadır.

Oligarşi, sömürüsünü devam ettirmek için hangi yöntemlere baş vurursa vursun, faşizme ve sömürüye karşı verdiğimiz mücadeleyi durdurmayacaktır.

Sendika yöneticilerimizi, işyeri temsilcilerimizi tutuklasanız da geriye kalanlar

(Devamı sayfa 4 de)

MADEN-İŞ ve OTOMOBİL-İŞ işçilerin iradesine saygı göstermelidir

OTOMOBİL-İŞ Genel Başkanı Aydın Özeren AEG-ETİ işçilerine «Sizlere çektireceğim, sizleri satacağım» dedi

AEG-ETİ işçileri bir yıla yakın bir zamandan beri YETKİ MÜCADELESİNİ azimle sürdürüyorlar. Gebze'nin kalbi AEG-ETİ'de atıyor, bütün gözler AEG-ETİ'ye dikilmiş. Sarı-revizyonist sendikalar, işverenler AEG-ETİ işçilerinin ne zaman boyn eğeceğini bekliyorlar. AEG-ETİ işçisinin boyun eğeceğini sananlar aldanıyorlar; AEG-ETİ işçisi 15-16 Haziran işçi direnişinde çelikleşmiştir. Sarı Otomobil-İş çemberini kırmıştır, revizyonist Maden-İş'in iştahını kursağında koymuştur. Bundan sonra da DİRENECEK ve KAZANACAKTIR.

Bilindiği gibi 3.12.1979 tarihinde Bölge Çalışma Müdürlüğü yetkiyi sendikamıza vermişti. Yetkimize itiraz edildi. İşçileri cezalandırmayı amaç edinen Otomobil-İş böylece mahkemeler safhasını başlattı. AEG-ETİ işçileri «Devrimci Metal-İş» pankartıyla mahkemelere geldiler. «Sendikamız Devrimci Metal-İş» şiarlarıyla iradelerini tüm kamuoyuna duyurdular. Mahkemeden yetkisizlik kararı çıktı. Yeniden prosedür yürütülmesi gündeme geldi. Tam bu noktada revizyonist Maden-İş'in de gerçek yüzü ortaya çıktı. İşyerinde hiç üyesi olmamasına karşın çağrı yaptı. Maden-İş'e işçiler gereken cevabı verdiler. Üyesi olmadıkları bu sendikalardan tekrar istifa ettiler. Noter huzurunda irade beyanında bulundular.

AEG-ETİ işçileri Bölge Çalışma Müdürlüğü'nden Sendikamızın yetki almasını beklerlerken umulmadık kararla karşılaştılar.

BÖLGE ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜ, 572 AEG-ETİ İŞÇİSİNİN İRADESİNİ HİÇE SAYARAK 22 ÜYESİ BULUNAN SARI OTOMOBİL-İŞ'E YETKİ VERDİ. VE KARARDA SENDİKAMIZIN HİÇ ÜYESİ OLMADIĞI BELİRTİLİYORDU.

Sanki üye fişini dolduran, Otomobil-İş ve Maden-İş'ten istifa eden, noter huzurunda parmak basarak, imza atarak iradesini beyan eden AEG-ETİ işçisi değildi. Sanki, bilirkişi raporu, mahkeme kararları (25.3.1980 tarihinde Gebze İş Mahkemesi DEVRİMCİ METAL-İŞ'in 520 üyesi bulunduğuna karar vermişti), Danıştay'ın onayı yoktu.

Tüm bu gerçekler nedeniyle Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün vermiş olduğu KARAR,

— İşverenlerin taleplerini devlet eliyle uygulayan Yeni MC'nin devrimci sendikalara ve sendikamıza kârşı yürüttüğü politikaların bir parçasıdır.

— Bilirkişilerce, yargı organlarınca ve Danıştay'ca verilen kararların çiğnenmesidir.

— AEG-ETİ işçilerinin açlığa mahkum edilmesi, cezalandırılması ve satılmasıdır.

Bu karar açıkça; BİZİM DEDİKLERİMİZ DIŞINDA HAREKET EDER, KENDİ İRADENİZİ KULLANIRSANIZ SİZİ BÖYLE SÜRÜNDÜRÜRÜM DEMEKTİR.

Ne şekilde alındığı apaçık ortada duran bu karara güvenerek işyerine, birkaç uşağı ve pavyon fedaisi koruyucularıyla gelen Otomobil-İş Genel Başkanı, AEG-ETİ işçisini teslim alacağını sanmaktaydı.

Ve kendisi de görmüştür ki, artık AEG-ETİ de kendisine ve kendisi gibi düşünenlere yer yoktur.

Otomobil-İş Sendikası Genel Başkanının işyerine geldiğini duyan tüm işçi işi bırakmış, bahçede toplanarak «Aydın Özeren DEFOL», «AEG-ETİ'de işçiyi satanlara yer yok», «Verilen karar yırtılıp atılacaktır», «SENDİKAMIZ DEVRİMCİ METAL-İŞ» Sloganlarını atmışlardır.

Bu durum karşısında işçi düşmanı Otomobil-İş Genel Başkanı gerçek yüzünü bir kez daha göstermiş, AEG-ETİ işçilerine «SİZLERE ÇEKTİRECEĞİM-SİZLERİ SATACAĞIM» diye bağırarak polis kordonunda işyerini terk etmiştir.

AEG-ETİ... işçileri yürüttüğü mücadeleden çok dersler çıkarmış ve çok şeyleri öğrenmiştir:

— İşverenlerin neden sarı-faşist ve revizyonist sendikaları tercih ettiklerini ve YENİ MC'nin işverenlerin istemlerini yerine getirmek için tüm emekçi kesimlere saldırısının ,devrimci sendikaların **yöneticilerinin tutuklanmasının ve sendikaların kapatılmak istenmesinin nedenlerini,**

— Sarı Otomobil-İş ve revizyonist Maden-İş'in gerçek yüzlerini, onların egemen sınıfların isteği doğrultusunda hareket ettiklerini işçi haklarını egemen sınıflara peşkeş çektiklerini, işçileri nasıl sattıklarını ve devrimci sendikalara saldırılarının nedenlerini,

— Tüm bu oyunları ve saldırıları göğüslemek için; örgütlü mücadele verilmesi gerektiğini, devrimci sendikalarda örgütlenmesini, ekmeğimize, namusumuza göz diken ve bizleri teslim almak isteyen faşizme karşı direnilmesinin şart olduğunu kavramıştır.

Bölge Çalışma Müdürlüğünün kararının da geçersiz olduğunu, esas kararın kendi iradelerine dayandığını dosta ve düşmana gösterecektir.

Bu inanç ve azimle haykırmaktadır.

«Oynanan ve oynanacak tüm oyunları bozacağız»

«AEG-ETİ işçilerinin iradesini hiçe sayanlardan hesap soracağız.»

«Yaşasın sendikamız Devrimci-Metal-İş»

Yaşasın AEG-ETİ işçilerinin Devrimci Metal-İş'teki örgütlülüğü !

Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız !

Kavel işçileri mücadele geleneğini sendikamızda sürdürüyor !

İşçi sınıfının mücadele tarihinde özel bir yeri olan, GREVLERİYLE, DİRENİŞLERİYLE DESTANLAR YARATAN ve ismi çocuklarımıza isim olan KAVEL İŞÇİLERİ, Maden-İş'in 23 yıllık saltanatını YIKTILAR...

1963 yılında ÜLKEMİZDE İLK GREVİ UYGULAYAN, 1971 açık faşist dönemde BASKI VE ZULME KARŞI DİRENİŞLER YÜKSELTEN KAVEL İŞÇİLERİ sabırlı, disiplinli ve örgütlü bir çalışma sonucunda revizyonist Maden-İş'e karşı mücadeleyi başarıya ulaştırdılar .

23 yıl Maden-İş'te kalan KAVEL İŞÇİLERİ, bu sendikanın Devrimci Sendikacılık adı altında; işçilerin mücadelesini dar sınırlar içine hapsettiğini, sorunlara sadece faydacı ve ekonomik açıdan baktığını, işçilerin diğer işçilerle ve geniş emekçi kesimlerle dayanışmasını engellediğini, sendika içi demokrasiyi çalıştırmadığını, kendi düşüncesinden başkasına hayat hakkı tanımadığını ve bu tutumlarıyla EN GENİŞ KİTLEYİ SÖMÜRÜYE VE FAŞİZME KARŞI seferber etmeyip mücadelede nasıl engel teşkil ettiklerini bizzat pratikte görmüşler ve yaşamışlardır.

Son olarak işçi iradesiyle seçilen temsilcilerin temsilciliklerini KENDİ DÜŞÜNCELERİ DOĞRULTUSUNDA HAREKET ETMEDİKLERİ için askıya alan ve işten atılmaları doğrultusunda yeşil ışık yakan Maden-İş'te kalmanın artık hiçbir yararı olmayacağını belirten işçiler revizyonist zinciri kırarak sendikamız saflarında örgütlenmişlerdir.

Bu durum Maden-İş yöneticilerini çileden çıkarmış ve işçilere gözdağı vermek, sendikamızda örgütlenmelerini engellemek için gurkalarını ve başka işyerlerinden işçileri (olaylardan ve gelişmelerden haberi olmayan işçileri) getirtip işçileri birbiriyle çatıştırmak istemişlerdir. Çevre halkıyla ve devrimcilerle dayanışma içine giren KAVEL İŞÇİLERİ diğer işyerlerinden gelen işçilere sorunlarını anlatmışlar, böylece işçilerin birbiriyle çatışması önlenmiştir. Daha sonra Maden-İş'in gurkalarına da çevre halkıyla birlikte gereken ders verilerek çevreden atılmışlardır.

Oyunları boşa çıkan Maden-İş ihanetini; sıkıyönetime, polise asılsız ihbarlar yapmaya kadar götürmüştür. Bütün bu olanlar örgütlülüğümüzden bir şey kaybettirmemiş, işçilerin TEK BİR YÜREK TEK BİR YUMRUK olarak hareket etmelerini ve sendikamızdaki örgütlülüklerinin pekişmesini sağlamıştır.

Şimdi yetki aşamasında bulunulmaktadır. Maden-İş 216 işçinin çalıştığı işyerinde 4 üyesiyle yetki mücadelesine girmiştir. Bu açıkça; yetki sürecini uzatarak işçileri cezalandıracağının ve kapalı kapılar ardında pazarlıklara girişeceğinin ilânıdır.

Ayrıca, YENİ M.C.'nin uygulamalarında, devlet kademelerindeki faşist kadrolara güvenerek hiçbir üyeye sahip olmadan devreye giren FAŞİST ÇELİK-SEN şunu unutmasın: KAVEL'DE FAŞİSTLERE VE FAŞİST SENDİKALARA YER YOKTUR.

KAVEL İŞÇİLERİ YENİ MC'nin ZULMÜNE, BASKISINA, İŞKENCESİNE BOYUN EĞMEYECEK, EMPERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI MÜCADELYİ DEVRİMCİ METAL-İŞ SAFLARINDA YÜKSELTECEKLERDİR.

KAVEL ÜZERİNDE OYNANAN VE OYNANMAK İSTENECEK TÜM OYUNLAR BOZULACAKTIR...

Grevler, faşist saldırılara, zama-zulme karşı emekçi halkımızın yiğitçe direnişinin bir parçası olarak kavranmalıdır

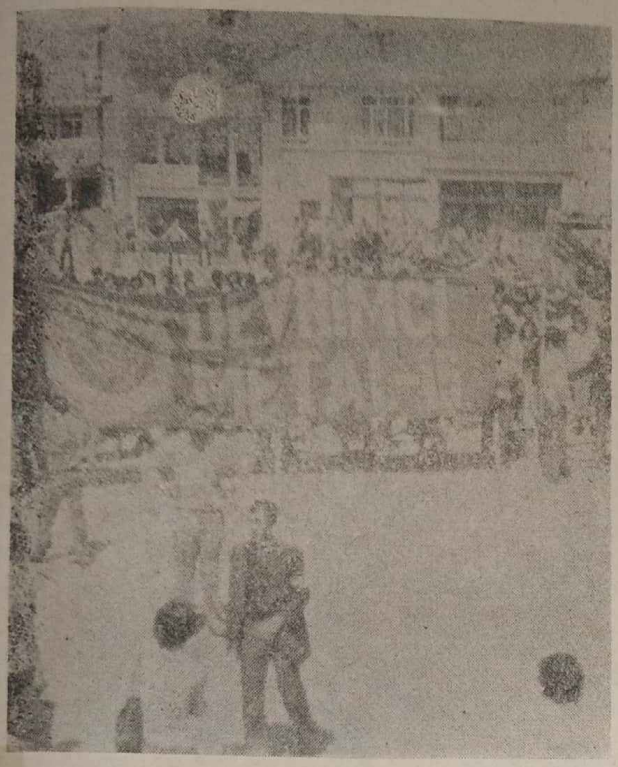

Yurdun her yanında, uzun bir süreden beri, emek ve onur kavgamız olan grevleri yaşıyoruz. Gelinen noktada Mess'in izlediği politikayı boşa çıkarma gerekliliği kendisini dayatmaktadır. Ancak; böyle bir görevi başarmak, öncelikle MESS'e karşı kavgamızın genelde emekçi halkımızın faşist saldırılara, zama-zulme, işkencelere karşı direnişinin bir parçası olarak kavranılmasıyla mümkündür. Bu anlayışla yola çıkarsak, MESS'in bizlere yönelik saldırılarını etkisizleştirebiliriz.

MESS'in yürüttüğü politika nedir?

1977 yılında grup sözleşmelerini dayatan Mess, bu dönemde de ücretlerimizin dondurulmasını, tek tip sendikacılık (faşist sendikacılığı) uygulamasını işçi sınıfına dayatmaktadır.

Yeni MC'nin işbaşına gelmesiyle MESS Başkanı Turgut Özal, Başbakanlık Müsteşarlığına ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşar Yardımcılığına getirilmiştir. Böylece MESS'in güttüğü politika, devlet politikası biçimine dönüşmüştür. Bu politika, İMF'nin önerileriyle daha somutlaşmış, sendikaların denetlenmesi talebiyle adım atılarak TEK TİP FAŞİST SENDİKACILIKTA odaklaşmıştır. Bu amaca ulaşabilmek için; «TİS Koordinasyon Kurulu» oluşturulmuş, «Esel-Mobil», «grevlerin sınırlandırılması» ve «kıdem tazminatlarının vergilendirilmesi» tasarıları gündeme getirilmiştir. Bu görüşler, faşist sendikalar tarafından da savunularak saldırı çok yönlü bir biçim almıştır. Gerek basın, gerekse TRT vasıtasıyla kamuoyu oluşturulmasına gidilerek, MADEN-İŞ ve OTOMOBİL-İŞ köşeye sıkıştırılmıştır.

Daha grevlerin başlangıç aşamasında MADEN-İŞ'in 9 işyerinde grev oylamasını kaybetmesi saldırıların daha yoğunlaşmasını, MADEN-İŞ'in ise bu durum karşısında sessiz kalması, meseleyi birkaç demeçle, parlak şaşaalı bir basın toplantısıyla halletmeye çalışması, MESS'in çok yönlü saldırısı karşısında devede kulak kalmıştır.

Grevlerin tam kızıştığı anda MESS'in, FAŞİST TÜRK METAL Sendikası ile bağıtladığı Toplu Sözleşme diğer sendikalara da dayatılmıştır. Böylece, FAŞİST SENDİKACILIĞA GEÇİŞ politikası açığa çıkmıştır.

Bu gelinen noktanın sorumlusu MADEN-İŞ ve OTOMOBİL-İŞ'tir. Çünkü; MESS'in politikasının devlet politikasına dönüşmesiyle bu noktaya gelineceği açıktı. Buna karşı grevleri, faşist saldırılara, zama, zulme karşı bir direniş olarak ele alınması gerekirken, alınmaması bu gelinen noktada belirleyici etkendir.

Gerek Maden-İş, gerekse Otomobil-İş baştan itibaren işçileri mücadelenin dışında tutmuş, görüşmelere temsilcileri katmamış, neyi ne için istediğini işçilere anlatmamış ve işçiler kendi sorunlarına yabancı kılınmışlardır.

Grevler aşamasında ise; grev yerlerinin ziyaretinin izne bağlanması, kendi düşünceleri dışındakilere kapatılması, grev yerlerinin faşist saldırılara karşı korunmasının ele alınmaması, grevdeki işçilerin çevre halkıyla ve geniş emekçi kesimle dayanışmasının sağlanmaması; propagandada yetersiz kalınmasına, grevin kırılmasına (Mannessman), geniş emekçi kesimin mücadeleye girmesinin engellenmesine neden olmuştur.

Oysa, mücadelenin başarıya ulaşması işçilerin neyi, ne için istediklerini bilmeleriyle, buna inanmalarıyla ve geniş emekçi kesimle dayanışmaya girmesiyle mümkündür. Bu da; her konuyla ilgili komitelerin oluşturulmasıyla sağlanır. Bu komiteleşmeleri sağlıyamadığımız sürece ne grev yerlerimizi, ne de işyerlerimizi faşizmin saldırılarına karşı koruyamaz ve mücadelemizi başarıya ulaştıramayız.

Maden-İş ve Otomobil-İş soruna salt ekonomik anlamda baktığı sürece yenilgi kaçınılmazdır. İşçiler sonuç ne olacak diyorlar ve satılma kuşkusu taşıyorlarsa bu yukarıda anlattığımız ve 1977 MESS grevlerinin zihinlerden silinmemiş olmasındandır. Ve bu sakat anlayışlar faşizme karşı mücadelede engel teşkil etme noktasına gelmiştir.

Bu açmazdan çıkış; grevlerin bir savaş okulu olarak değerlendirilmesiyle, komitelerin oluşturulmasıyla, işçilerin diğer emekçi kesimlerle birlikte mücadeleye sokulmasıyla mümkündür.

Ancak, bunları yaptığımız sürece; faşizmin saldırılarını göğüsler, mevzilerimizi korur, zama-zulme karşı mücadeleyi yükseltir ve mücadelemizde sağlam adımlar atarız.

GREV BİR SAVAŞ OKULUDUR, AMA SAVAŞIN KENDİSİ DEĞİLDİR.

Gürmal ve Nevtron'da toplu sözleşme bağıtlandı ve metal iş kolunda ilk kez çalışma süresi 43 saate indirildi

Ülkemizde, Toplu İş Sözleşmelerine ekonomik ücret artışı olarak bakılmaktadır. Zamların, devalüasyonların sürekli olduğu, hayat pahalılığının yetişilemeyecek şekilde arttığı ve işsizliğin çığ gibi büyüdüğü ülkemizde Toplu İş Sözleşmelerine ekonomik ücret artışı olarak bakmak eksik ve yanlıştır. Oysa bizler toplu sözleşmelerde yeni haklar ve mevziler kazanmalıyız. İşte devrimci sendikaları sarı-revizyonist ve faşist sendikalardan ayıran temel çizgilerden biri de Toplu İş Sözleşmelerine bakışlarıdır. Tabii ki; en iyi ekonomik hakları devrimci sendikalar alır, ama sadece bununla yetinmezler. Bunun yanında; iş garantisi, işten atılmaları önleyici, yönetime katılmayı, az yorulup, az yıpranıp çok yaşamayı sağlayıcı maddeler üzerinde dayatırlar ve esas dayatmaları gereken maddeler de bunlardır. En iyi saat ücretini alıp, peşine işten atılıyorsak bu alınan zammın bize hiç yararı dokunmaz. Faşist, sarı sendikalar ve hatta sözde devrimci sendikacılık yapan revizyonist sendikalar ana ilke olarak ücret artışlarını ele almaktalar ve işçilerin işten atılmalarına ise ses çıkarmamaktadırlar. Sarı Otomobil-İş Cherysler'de 50-60 TL. saat ücreti aldı, ama peşine 150 işçinin çıkışı verildi. Şimdi imzalanan bu sözleşmenin bu 150 işçiye yararı nedir? Bu sendikaların imzaladıkları her sözleşmeden sonra işyerlerinden işçi atıldığını görüyoruz. Böyle bir durum, bu tip sendikaların toplu sözleşme görüşmelerinde ne kadar işçi atılacağı üzerinde de pazarlık yaptıklarını, bundan dolayı işyeri temsilcilerini görüşmelere katmadıklarını ve gelişmelerden işçileri haberdar etmediklerini gösteriyor.

İlk kez T.İ.S. imzaladığımız gerek GÜRMAL'da gerekse NEVTRON'da toplu sözleşme görüşmelerine tüm işçiyle birlikte hazırlanılmış, görüşmeler temsilcilerle birlikte sürdürülmüş ve neyi ne için istediğimiz, işverenlerin ne verdiği tüm işçilere komiteler ve konseyler aracılığıyla anlatılmıştır. İmzalanan sözleşmelerde yeni mevziler elde edilmiştir.

X - Üreten biz olduğumuza göre yöneten de biz olmalıyız. Bunun ilk adımı ise işyerimizin yönetiminde söz sahibi olmamızla başlar. Bu ise İŞYERİ KOMİTELERİ'nin kabul ettirilmesiyle sağlanır. Her iki sözleşmede de kabul ettirilmiştir. Komite, işyerinde işçi alımından, üretimin durumuna kadar tüm sorunları görüşür. Disiplin kurulları, oluşturulacak diğer komiteler bu komiteye bağlıdır. Komite, 3 işçi - 3 işveren vekillerinden oluşur.

X - İşverenlerin amacı daha çok çalıştırmak ve daha çok sömürmektir.

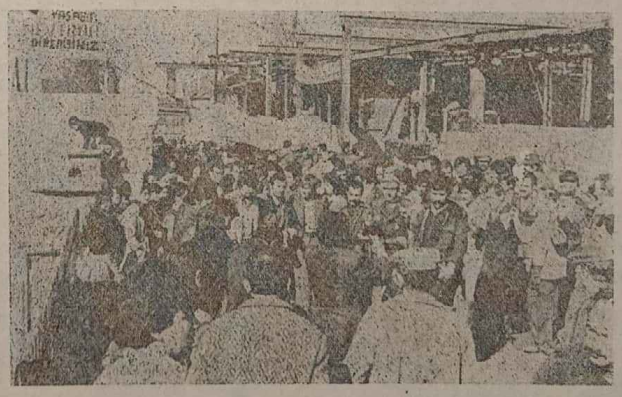

Biz ise buna karşı AZ YORULUP, AZ YIPRANIP ÇOK YAŞAMAYI AMAÇLARIZ. Bu ise, çalışma süresinin kısaltılmasıyla mümkündür. İşte; TÜRKİYE'de METAL İSKOLUNDA İLK KEZ ÇALIŞMA SÜRESİ 43 SAAT OLARAK GÜRMAL'de kabul ettirildi.

X - En çok üzerinde durduğumuz iş garantisidir. 4 milyonun işsiz olduğu bir ülkede iş bulmak kolay değildir. İşverenler her zaman genç, dinamik insanları asgari ücretle çalıştırmayı amaçlarlar. Bu nedenle eski işçileri atmayı tasarlar. Onların amaçlarına karşı bizler, işten atılmaları önleyici haklar elde etmeliyiz.

GÜRMAL : **Kıdem:** 50 gün, **İhbar:** Kanuni sürenin iki katına yakın ve kötü niyetle ise bunun 6 katı.
İşsizlik tazminatı: 2 aylık brüt tutarı net olarak.

(Devamı 4. sayfada)

DİSK 7. ERKEN GENEL KURULU YAPILDI

DİSK 7. Erken Genel Kurulu

— İşçi cınıfına ve tüm emekçi katmanlara karşı faşist saldırıların alabildiğine arttığı,

— İşverenlerin uzun süredir sürdürdükleri politikaların Devlet politikası olarak dayatıldığı,

— «Toplu İş Sözleşme Koordinasyon Kurulu» «Eşel Mobil Sistemi» «Grevlerin Sınırlandırılması ve Yasaklamaları» «Kıdem Tazminatlarına Tavan Getirilmesi ve Vergilendirilmesi» «Ücretlerin Dondurulması»nı kapsayan kanunların ve buradan hareketle TEK TİP FAŞİST SENDİKACILIĞIN gündeme getirildiği,

— EN ÖNEMLİSİ de, faşist terör ve katliamların alabildiğine arttığı, buna karşı ...tüm ülkede direniş cephesinin oluşturulmasına çalışıldığı bir ortamda toplanan DİSK Genel Kurulu üzerine düşen görevleri yerine getiremedi.

Ortaya çıkan durum, umulmayan-beklenmeyen bir durum değildir. DİSK'in, gelişimini ve faşizme karşı mücadelede izlediği zikzaklı - tutarsız çizgi hatırlanacak olursa bu sonucun kaçınılmaz olduğu ortaya çıkar.

DİSK, kuruluşundan günümüze dek sürekli reformizmin ve revizyonizmin kıskacında kalmıştır. Bu durum, DİSK'in sınıf mücadelesinde üzerine düşen görevleri yapamamasına ve gideerk güvensizliğin doğmasına neden olmuştur. Güvensizliğin kökenleri, 15-16 Haziran direnişinde, DGM direnişinde, MESS grevlerinde, 1979-1980 1 MAYIS'larında, faşizme karşı mücadelede tutuklanan - işten atılan işçilere sahip çıkılmamasında aranmalıdır.

Dİ...SK, Demokratik Kuruluş olduğunu sürekli belirtmesine rağmen bir demokratik kuruluşun üzerine düşen görevleri yerine getirememiş, kendisine daha değişik görevler yüklemiştir. Örneğin «UDC», «parti kurma» gibi... Kendisine bu gibi görevler yüklemesi, faşizme karşı mücadelede üzerine düşenleri yapamamasına ve pasif bir durumda kalmasına neden olmuştur.

Oysa, faşizm azgınca saldırmaktadır. Bu saldırılardan toplumun her kesimi etkilenmektedir. Azgın faşist saldırılara karşı dişe-diş mücadele verilerek, ülkede bir DİRENİŞ CEPHESİ'nin yaratılması doğrultusunda adımlar atılmaktadır. İşte Dİ...SK'in görevi de, her demokratik kuruluş gibi oluşturulmak istenen bu Direniş Cephesi'nin yaratılmasına hizmettir. Hizmet etme ise, TABANDA BİRLİĞİ OLUŞTURACAK, FAŞİST SALDIRILARA KARŞI İŞYERLERİNİ SAVUNACAK olan İŞYERİ DİRENİŞ KOMİTELERİ'nin örgütlendirilmesi olarak kavranmalıdır.

D...SK'in kongrede çözümlemesi ve cevap vermesi gereken sorun buydu. Fakat, bu zamana dek revizyonizmin - reformizmin birbirine alternatif durumda olması, işçilerin bu kıskaca alınması ve devrimci işçilerin - sendikaların alternatif bir konumda olmamaları DİSK'in bu kongrede de sağlam bir yapıya kavuşamamasının ana etkenleridir.

DİSK'in 7. Genel Kurul Kongresi daha önceki kongrelerden farklıdır. Bu kongrede, revizyonizmin kıskacı aşılmış, devrimci işçiler ve sendikalar (yönetime talip olmamalarına rağmen) düşünelerini olmadığını ortaya koymuşlardır.
geniş işçi kesimine duyurmuşlar ve DİSK'in sahipsiz

Baştürk'cüler, CHP Merkez eğilimlileriyle, revizyonistlerin oluşturduğu teslimiyetçiler ve faşizme karşı direnenler. Bu yönüyle de burjuvaziye teslimiyeti öneren onların koyduğu sınırlar içinde mücadele edenlerle buna karşı direnenlerin ayracı

Bu kongre bize DİSK'de üç ana çizginin olduğunu göstermiştir:
olmuştur.

Faşizme karşı mücadele konusunda tutarlı karar dahi almadan, teslimiyetçilerin ittifak yaparak yönetime gelmeleriyle sona ermiştir. Bu yönetimde:

Birbirini «uzlaşmacılıkla», «tabansızlıkla» suçlayanlar,

Disiplinsizlik ve sınıf mücadelesine ihanet gerekçesiyle DİSK'ten ihraç edilenlerle bunları ihraç edenler,

DİSK'in merkezi kararına uymayıp İzmir'de ayrı 1 Mayıs törenleri yapanlarla bunları «hainlikle» suçlayanlar biraraya gelmiştir. Ve aynı yönetim DİSK'te birliği sağlayacağını, DİSK'in üzerine düşen görevleri en iyi şekilde yapacağı iddiasındadır.

Erken olmakla beraber hemen belirtelim: Yönetim bu yapısıyla eskiden yaptığı ve hayata geçirdiği birkaç olumlu hareketi dahi yapamayacaktır. Çünkü tabanın iradesine göre seçilmemiştir, seçimler emrivaki olmuş ve pazarlıklar kapalı kapılar ardında sürdürülmüştür. Oluşturulan ittifak somut görevler üzerinde olmamıştır. Onları biraraya getiren etkenler ise, işçileri eskisi gibi denetimlerinde tutamamaları ve eskisi gibi alternatifsiz olmamalarıdır. Yönetim bugünkü yapısıyla tabanın gerisindedir. Ve bu yapısıyla faşizme karşı mücadelede engel teşkil edecektir. Belirttiğimiz tüm bu özelliklerden dolayı DİSK'in içindeki DEVRİMCİ SENDİKALARIN VE DEVRİMCİ İŞÇİLERİN görevlerini bir kat daha arttırmaktadır. DİSK'in sınıf mücadelesinin dışına çıkarılmasına, CHP'nin kuyruğuna takılmasına müsaade edilmemelidir. En önemlisi de, azgın faşist saldırılara karşı dirençlerin örgütlendirilmesidir. Bunları yapmak için:

— İşyerlerini faşizme karşı kale durumuna getirecek,

— İşçi sınıfının tabanda birliğini ve diğer emekçi katmanlarla bütünleşmesini sağlayacak,

— Yeni MC'nin işçi haklarına karşı yönelttiği saldırıları boşa çıkartacak ve yeni kalıcı mevziler kazanacak,

— Direniş azmini yükseltecek örgütlenmeleri oluşturmak zorundadırlar. Bu örgütlenmeler ise, İŞYERİ DİRENİŞ KOMİTELERİ'dir.

Ancak işyeri direniş komitelerini örgütlediğimiz sürece belirttiğimiz görevleri yerine getirmiş DİSK'e sahip çıkmış ve DİSK'in sağlam bir yapıya kavuşmasına hizmet etmiş olurz.

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

TUĞMAK

Maden-İş'ten ayrılıp sendikamızda örgütlenen Tuğmak işçileri yapılan irade beyanında Sendikalarının Devrimci Metal-İş olduğunu belirtmişlerdi.

Yeni MC işbaşına gelir gelmez irade beyanını kaldırmıştır. Bölge Çalışma Müdürlüğü yapılan irade beyanını geçersiz saymış ve işyerinde yetkili sendikanın mahkeme tarafından belirlenmesini istemiştir.

Refarandumu savunduğunu, işçilerin iradesine saygı gösterdiğini söyleyen Maden-İş yeni MC'nin bu uygulamasına dayanarak savundukların tam tersine tavır takınmıştır. Yapılan irade beyanını hiçe sayarak mahkemeler safhasını başlatmış, Tuğmak işçilerinin toplu sözleşmelerinin gecikmesine neden olmuştur.

İşçilerin kendi mahkemelerine bile gelmesini istemeyen Maden-İş kendine has yöntemlerle (üst düzeyde kurduğu ilişkiler) bilirkişilerin verdiği rapora dayanarak yetkiyi almıştır. Yargıtayın son kararına göre irade beyanlarının yapılacağını belirtmesine

rağmen İş Mahkemesinin yapılan irade beyanını dahi göze almaması bağımsız yargı organlarına gölge düşürmüştür.

Tuğmak işçilerinin 8 ay açlığa mahkum olmasının nedeni, işçi iradesini hiçe sayıp, bir işyerine girebilmek veya işyerini elinde tutmak için her yolu mübah sayan Maden-İş'tir.

Aynı Maden-İş mahkemede yetkiyi alır almaz işyerinde yaptığı konuşmada gerçek yüzünü bir kez daha göstermiştir. Temsilci seçimine, sendikamızın işyerinde sözcülüğünü yapan üyelerin seçime giremeyeceği ve temsilci seçilemiyeceğini belirtmiştir.

Şimdi Tuğmak işçisi kuşkuludur. Korkusu, Maden-İş tarafından işten atılması, kuşkusu; işverene satılmasıdır.

Maden-İş dikenin üzerine oturmuştur. Şunu hiç unutmasın, işçi aleyhine yapacağı her uygulamada bizleri karşısında bulacaktır.

Gayrimeşru yollarla saflarımızdan kopartılan Tuğmak işçilerinin ayrılışı geçicidir. Tuğmak işçisi er veya geç revizyonist çemberi tekrar kırarak emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede saflarımızdaki yerini alacaktır.

Gürmal ve Nevtron'da

(Baştarafı 3. sayfada)

NEVTRON: Kıdem: 35 gün, İhbar: Kanuni süresinin 1,5 katı, Kötü niyetle bunun 6 katı.
İşsizlik tazminatı: 1 aylık brüt tutarı net olarak.

X - İşverenler, işçiyi çok az ücretle çalıştırmak isterler. İsterler ki; onlara bedava çalışsın. Fiyatların sabahtan akşama değiştiği ülkemizde en iyi ekonomki hakları almak zorundayız.

Bunların yanısıra her iki işyerimizde de ücret zammı, yakacak, evlenme, doğum, tahsil, erzak (ayni yardım) vs. gibi haklar günün koşullarının gerektirdiği ölçüde alınması sağlanmıştır. Ancak bizim gerçek kurtuluşumuz kendi güçlü kollarımızla kuracağımız demokratik halk iktidarındadır.

Sahibi : İsmet Yılmaz. Sorumlu Müdürü : Ahmet Mamak
Gençtürk Cad. Dever İşhanı Kat: 5. Lâleli - İSTANBUL
Dizgi - Baskı: Osmanlı Matbaası

BU TUTUKLAMALAR

(Baştarafı 1. sayfada)

mücadeleyi devam ettireceklerdir. İşçilerimiz ve işçi sınıfımız buna azimli ve kararlıdır.

Mücadelemizde haklıyız ve güçlüyüz. Sömürü üzerine kurulu bu düzende üreten biziz, ezilen, baskıya, zulme uğrayan, işkencelere yatırılan, açlığa terkedilen ve ilik-lerine kadar sömürülen de biziz.

Artık böyle devam ettirmemeye kararlıyız. Bu nedenle, ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLUNCAYA DEK MÜCADELEMİZ SÜRECEKTİR.

YÖNETİCİLERİMİZ SERBEST BIRAKILSIN.

Gebze'de baskı ve işkenceleri protesto mitingi yapıldı

Gebze'de Devrimci Metal-İş üyelerinin de katıldığı binlerce işçi, köylü, genç faşizmi, işkenceleri, zamları, baskı yasalarını ve işçi haklarına yönelen saldırıları protesto ettiler.

15 HAZİRAN günü İstanbul - Ankara yolu üzerinde 5.000 kişilik büyük bir kortej oluşturan halk güçleri saat 14.00'de yürüyüşe geçtiler. İstanbul başta olmak üzere çevre ilçe ve köylerden mitinge gelen halk güçlerinin faşizme karşı kararlı, disiplinli ve coşkulu gösterişi GEBZE'de oligarşinin yüreğine korku saldı. Sendikamızın üyesi METOAD, SAMURKAŞ, GÜLEÇ, TOYA, NİHAL, NEVTRON, RAPİDUS, GÜRMAL, KAVEL ve AEG - ETİ işçileri pankartlarıyla, sloganlarıyla faşizme karşı mücadelesindeki yerini aldı ve bundan böyle de sendikaları Devrimci Metal - İş örgütlülüğüyle faşizme, işkencelere ve zamlara karşı daha büyük mücadelelere hazır olacağını haykırıyordu.

Halk güçleri yürüyüş boyunca sık sık «Halka kalkan faşist eller kırılır.» «İşkenceci katillerden hesap sorulacak.» «Üreten biz, yöneten de biz olacağız.» «Zama - Zulme karşı direnelim.» «Kahrolsun faşizm, Tek yol devrim.» «Yaşasın 15 - 16 Haziran Direnişi» sloganlarını haykırdı. Pazaryeri alanında devrimci işçiler adına yapılan konuşmada baskı yasalarının ne anlama geldiği açıklandı. «Yeni MC'nin işbaşına gelmesiyle işçi haklarına yapılan saldırıların, işçilerin faşizm tarafından teslim alınmasını amaçladığı, grevlere kısıtlamaların getirdiği, Eşel-Mobil tasarısıyla ücretlerimizin dondurulmak istendiği, T. İ. S. Koordinasyon Kurulu vb. uygulamalarla **tek tip faşist sendikacılığın** bir alternatif olarak önümüze konduğu», ayrıca, «bütün yurt sathında baskı, sürgün, işkencenin kol gezdiği, ülkenin bir hapishaneye çevrildiği; halka saldıran faşist köpeklerin ise elini kolunu sallayarak dışarda gezdiği» vurgulandı. Buna karşı işçilerin direnmsei gerektiği açıklandı. Bunun için de devrimci sendikaların önderliğinde işyeri direniş komitelerinin örgütlenmesinin şart olduğu anlatıldı.

Halkın büyük sevgisini toplayan, faşist güçlere ise korku salan gösteri and içildikten sonra olaysız dağıldı.